

*”Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor... Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai pune haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: **Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.** Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei... Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și ... au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat... Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând: **Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu.** Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.”* (Luca 8, 26-39)

Una din principalele mize ale lucrării satanei în aceste zile este pervertirea conștiințelor și a puterii de judecată, a gândirii normale și sănătoase, tocmai pentru ca omul să nu-și mai poată folosi darurile minții, facultățile de cugetare și judecată în folosul mântuirii sale, să nu mai știe să sesizeze dimensiunile mai profunde al vieții, rațiunea existenței noastre pe acest pământ pe care ar trebui să ne simțim „străini și călători”. **Diavolul este semănătorul tulburării, al confuziei, al îndoielii, al derutei, al ameteții și al haosului.** Interesul lui de prima instanță este să ne răvășească mintea până acolo încât să nu mai putem distinge deloc albul de negru și adevărul de minciună, nici să mai fim capabili să deslușim nuanțele și, mai ales, să deosebim duhurile. **În al doilea moment,** odată cucerit primul și cel mai important “fort” – mintea noastră – el urmărește să blocheze intervenția firească, autoprotectoare a “anticorpilor spirituali” și țintește ca energiile voinței noastre lucrătoare înspre cele ale Duhului să fie paralizate, vlăguite, secate, netrebnicite. Nu mai avem putere sau nu mai avem motivație să ne împotrivim. În acel moment, acțiunea de “infectare” a sufletului nostru cu toate duhurile răutății, minciunii și urâtului se poate desfășura nestingherită până la capăt, până la distrugerea sa.

Dar această lucrare dusă la scară mare, la nivelul întregii societăți, se manifestă cu putere, și pe plan duhovnicesc, și între cei ce fac parte din **Biserică.** Mai ales aici dă vrăjmașul cele mai puternice atacuri, pentru că aici se află principalii săi inamici și aici este și singurul loc de care îi este cu adevărat frică ... **Duhovnicia se vrea a fi pervertită și ea, iar una din ținte este tot distrugerea capacității credincioșilor de a discerne, de a avea dreaptă judecată,** de a se forma realmente (și ca înțelegere, și ca trăire) în cugetul și în Duhul Bisericii, al Sfinților Părinți. Din păcate, astăzi foarte puțin se accentuează în Biserică această necesitate esențială a discernământului, fără de care nici o lucrare duhovnicească nu poate fi exercitată cu folos și păzită de înșelare. Cu atât mai mult când înșelarea este astăzi la tot pasul și îmbracă cele mai felurite forme. Noțiunile fundamentale ale învățaturii creștine sunt supuse astăzi unui îngrozitor proces de falsificare. ...

Totalitarismul de astăzi combină în mod eficient strategia zăhărelului cu cea a biciului, bici care, el însuși, ia astăzi ia înfățișări foarte rafinate. Construiește orașe uriașe, comodități tot mai sofisticate, te hrănește, te încălzește, te (re)educă și te “scutește” și de grija de a îți educa și forma copiii tăi (fiind pe cale să-ți reducă drastic, până la interdicție însuși dreptul de a-ți mai educa liber proprii copii! – această este tendința foarte clară pentru viitor, experimentată deja parțial în unele state și cu unele semne deja existente și la noi). **Planifică totul, centralizează totul, înregistrează totul, organizează totul.** Îți oferă locuințe, îndatorându-te prin credite până la sfârșitul vieții. Îți promite bătrâneți (relativ) liniștite, calculându-ți, prin asigurările sociale, în fața ta, fiecare banuț. Îți ridică uriașe construcții în care găsești tot ce pofești, numai să întinzi mâna. Și tot așa... Prin toate acestea caută să-ți creeze un lanț inextricabil de dependențe din care să nu mai poți ieși. Te leagă, adică, prin fire tot mai multe, care se numesc credite, asigurări sociale, de sănătate, de educație, de această minunată lume nouă. **În același timp, emite legi tot mai constrângătoare,** pentru a sancționa drastic orice abatere de la frazeologia oficială, marginalizează orice individ suspect care greșește prin simplul fapt că e diferit și gândește diferit. Mai bine spus, pentru că e normal și gândește normal!

Tactica prin care vrăjmașul se străduiește să distrugă omul de la începutul vremilor acestora este aceea prin care să-l reducă strict la orizontul sau pământesc, la simpla condiție biologică prin programul de muncă (sau robie), care se întinde de dimineață până seara, special conceput pentru a secătui puterile sufletești ale omului. Extenuat în acest mod, omul are tendința să asiste pasiv la invadarea conștiinței și minții sale cu sugestiile omniprezente în lumea de astăzi (de exemplu: omul zilelor noastre, care este solicitat la maximum la serviciu, întorcându-se acasă, nu găsește putere decât să se „relaxeze” uitându-se la TV). Adică să se anestezieze și mai mult, să se pătruns, încet-încet, de prin care vrăjmașul amortește chiar paralizează, afectivitatea. Omul contemporan este stimulat să nu mai gândească critic și echilibrat, este învățat să ocolească tot ceea ce poate stârni conflict interior sau criză, să nu problematizeze, **SĂ NU MAI AIBĂ “NELINIȘTEA CEA BUNĂ”.**

Virgiliu Gheorghe, TEROARE și... TORPOARE - www.cuvântul-ortodox.ro

Invitație la sărbătoarea hramului Catedralei Patriarhale (24 – 28 octombrie 2018)

Anul acesta, de sărbătoarea hramului Catedralei Patriarhale, alături de Sf. Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor vă invităm să participați cu bucurie la slujbele prilejuite de această întâlnire a sfinților, alături de pelerinii veniți de pretutindeni, și să fim gazde bune pentru aceștia !

Duminică, 21 octombrie – Sf.Cuv.Mărt.Visarion, Sofronie și Sf.Mc.Oprea; Sf.Pr.Mărt.Ioan din Galeș și Moise Măcinic

Luni, 22 octombrie – Sfinții 7 tineri din Efes

Martți, 23 octombrie – Sf.Ap.Iacob, ruda Domnului;

Miercuri, 24 octombrie – Sf.M.Mc.Areta;

Joi, 25 octombrie – Sf.Tavita;

Vineri, 26 octombrie – Sf.M.Mc.Dimitrie, Izvorătorul de mir;

Sâmbătă, 27 octombrie – Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor;

21 octombrie - Sfinții Mărturisitori din Ardeal, martiri ai dreptei credințe

Este bine cunoscut faptul că **Biserica Ortodoxă din Transilvania a fost, de-a lungul secolelor, o Biserică martirică. Multe au fost neleguirile puterii imperiale de la Viena asupra Bisericii ardelene și inclusiv a slujitorilor și credincioșilor ei, dar și mulți au fost vajnicii luptători pentru apărarea credinței ortodoxe împotriva silniciilor stăpânilor Ardealului din veacul al XVIII-lea, pe**

numele lor: **Oprea Miclăuș, țaran** din Săliște - Sibiu, care a îndurat moarte pentru dreapta credință, ieromonahii **Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara**, de lângă Oraștie, **preoții Moise Măcinic din Sibiel și Ioan din Galeș**, prăznuiți în fiecare an la 21 octombrie, **ierarhii Ilie Iorest și Sava Brancovici**, prăznuiți la 24 aprilie, și mulți, mulți alți bărbați, femei și copii.

Doi sunt mitropoliți, doi sunt preoți, doi sunt călugări și unul e țaran. **În acești sfinți e întruchipată întreaga Biserică ortodoxă ardeleană**, cu ceata ierarhilor și clericilor ei, cu ceata călugărilor și pustnicilor ei și cu mulțimea credincioșilor ei. În Catedrala din Alba-Iulia, cu ocazia canonizării lor, din anul 1955, ieromonahul Nicolae Mladin spunea că „**ei nu reprezintă numai câteva vrednicii personale ..., ci ei sunt piscuri de sfințenie sprijinită pe umerii uriași ai credinței Bisericii întregi, sunt valuri de lumină din marea tălăzuire a valurilor de credință ce au umplut veacurile zbuciumate ale istoriei credincioșilor români din Ardeal**“. Ridicați din popor și legați de popor, legați de Biserica strămoșească, în ei a prins grai vrerea întregii Biserici și a luptat vrerea tuturor credincioșilor, vrerea poporului întreg. Ei **sunt sfinții mărturisitori în care s-a întruchipat mărturisirea Bisericii însăși**, mărturisirea poporului drept-credincios. Ei sunt sfinți reprezentativi ai Ortodoxiei ardelene, ai sufletului ortodox român.

După **momentul nefericit al Uniației din 1701** și neîndeplinirea promisiunilor făcute în cele două diplome ale împăratului Leopold I, clerul și poporul român de aici a rămas în starea nefericită de până atunci, **tolerați și lipsiți de drepturi în propria țară**. Amenințați să-și piardă „legea“ strămoșească, la scurt timp după instalarea lui Atanasie Anghel ca episcop unit, a început **lupta pentru apărarea Ortodoxiei**. Această luptă a durat ani de-a rândul, fiind purtată cu mult curaj și stăruință de preoții și credincioșii ei deopotrivă, ei înfruntând bătăi, închisoare și chiar moarte mucenicască. Astfel, **deși erau majoritari, românii ortodocși de aici nu aveau nici un drept sau privilegiu**, iar credința ortodoxă nu era receptă.

Mișcarea românească din 1744 din Transilvania și din Banat, dezlănțuită de propovăduirea călugărului Visarion, apare în perspectiva istoriei ca parte a luptei de secole duse de popor pentru libertate națională și religioasă. Această luptă pentru apărarea Ortodoxiei reprezintă o biruință desăvârșită asupra celor care voiau să-i înstrăineze de legea strămoșească, fiind, după cuvântul istoricului Ioan Lupaș, „o biruință a satului asupra împăratului“.

Cuviosul **Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara**, împreună cu **mucenicul Oprea Miclăuș**, au fost canonizați de Sf.Sinod din 28 februarie 1950. Proclamarea solemnă a canonizării lor a avut loc în Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia, la **21 octombrie 1955**.

Preoții **Moise Măcinic și Ioan din Galeș**, au fost canonizați de către Sfântul Sinod în anul 1993, alături de alți sfinți bineplăcuți de Dumnezeu. Alexandru Chituță <http://ziarullumina.ro>

SFANTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, militarul care a știut să spună: NU!

Dilema Sfântului Dimitrie, de a-l susține pe Nestor în încercarea acestuia de a-l ucide pe Lie și în același timp a nu fi păcat, asemenea gestului Sfântului Nicolae ce l-a palmuit pe Arie în plin sinod ecumenic (325) în momentul în care acesta a „*stricat ortodoxia învățaturii bisericești*“, demonstrează că **răbdarea creștină are, totuși, o limită**.

În mod paradoxal, **Dumnezeu oprește uciderea, dar osândește, în egală măsură, și sminteala**: „*Nu se poate să nu vină prilejuri de păcat, dar vai de acela prin care vin ele! Mai de folos i-ar fi dacă cineva i-ar pune de gât o piatră de moară și l-ar prăbuși în mare – asemenea porcilor din Evanghelia ce s-a citit astăzi -, decât să smintească pe unul din aceștia mici*“.

(Luca 17, 1-2). Prin urmare, **mai de folos a fost ca "goliatul" Lie, cel "plin de dhuri necurate", să fie omorât de Nestor prin luptă dreaptă, decât ca unii creștini, de teama ucigașului Lie, să se lepede de Mântuitorul nostru Hristos** (așa numiții "lăși", adică acei creștini care în timpul prigoanei s-au lepădat de credință).

În Pateric, se spune ca Avva Pimen a zis: „*Să nu ne mâniem dacă cineva încearcă să ne despartă de brațul nostru sau de ochiul nostru, dar dacă încearcă să ne despartă de Dumnezeu, atunci sa ne mâniem foarte tare*“ (Pateric, Cuvantul 118, pag. 190). Dar, să luăm aminte, **totuși, că Mântuitorul Hristos spune evreilor ce vroiau să omoare pe femeia prinsă în adulter că numai „cine este fără de păcat să arunce primul piatră!“ (Ioan 8,7). Pr. Dr. Bogdan-Aurel TELEANU**

Programul săptămânii 21 octombrie 2018 – 28 octombrie 2018

Duminică	21 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea demonizațiilor din Gherghesa) – Pr.Ticu
Duminică	21 octombrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Luni	22 octombrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Martți	23 octombrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	24 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Joi	25 octombrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.M.Mc.Dimitrie, Izvorătorul de mir
Vineri	26 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.M.Mc.Dimitrie, Izvorătorul de mir) – Pr.Dragoș
Vineri	26 octombrie	17 – 21	- Priveghere în cinstea Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou la PATRIARHIE
Sâmbătă	27 octombrie	8 – 11	- Sf.Liturghie (Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou) și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	27 octombrie	17 – 18	- Vecernia duminicii a 24-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	28 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Învierea fiicei lui Iair) – Pr.Ticu
Duminică	28 octombrie	17 – 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu